

A בס"ד
Today we will learn בע"ה of דף מד of סוכה

The topics we will learn about include the following:

The מצוה of the ערבה as it was performed while there was a בהמ"ק and since the Destruction.

The source for the מצוה of ערבה

A

ערבה
as it was performed
while there was a בהמ"ק
and since the Destruction

The SOURCE
for the מצוה of ערבה

B Some laws about Shemitah and what type of work is permitted
ערב שבת on שבת Travelling

B

שמיטה
What type of work
is permitted

TRAVELING
ערב שבת

C Some of the key terms and concepts we will learn about include:
בעל מום - Someone with a blemish. When a כהן is a מום בעל, he is disqualified from most parts of the עבודה Temple Service. There are certain things, however, that he still allowed to do.
פרסה - A Parsa equals four מיל which equals 8000 אמות. This is between 2.2 and 3 miles.

C

בעל מום

פרסה

1 So let's review...
 At the end of the previous daf the גמרא concluded that the ערבה ceremony in the בהמ"ק was done by carrying the ערבות by hand - if so, asks the gemora - ואלא נדחו - let the ערבה override Shabbos in ארץ ישראל since they know exactly when יום טוב starts, they should be able to perform the ערבה ceremony because it would be a true remembrance of how things were done in the בהמ"ק.

1 *The גמרא concluded:
 The ערבה ceremony in the בהמ"ק was done by carrying the ערבות by hand*

?

ואלא נדחו?
Let שבת override ערבה in ארץ ישראל since they know when יום טוב starts
It would be a true remembrance of the בהמ"ק

2 The גמרא answers that דחו לא דחינן אינהו נמי לא דחו since we in בבל cannot override שבת, they in ארץ ישראל should not either.

2 **כיון דאנן לא דחינן אינהו נמי לא דחו**

3 והא יום טוב הראשון דלדידן לא דחי ולדידהו דחי
 Even though in reference to the מצוה of לולב the gemora earlier did allow for a distinction between ארץ ישראל where lulov would be taken on Shabbos, but in בבל not - the גמרא now retacts this and explains that really, in ארץ ישראל as well, יום טוב does not override שבת even on the first day of יום טוב.

3 *וכא יום טוב הראשון בארץ לא דחי ולא דברו דחי...*

Even though the gemora did allow for a distinction between ארץ ישראל where lulov would be taken on Shabbos, but in בבל not

The גמרא now retacts this and explains in ארץ ישראל as well, שבת does not override יום טוב even on the first day of יום טוב

***

7 However ר' יוחנן himself challenges ר' לקיש and asks him: who said the מצוה of ערבה is to take it in your hand and walk around the מזבח - maybe just standing them up around the Altar is the מצוה - and also, just because the ערבה is a משינה מסוייגה doesn't mean that כהנים בעלי מומין could enter that area.

7 **?**
 ר' לקיש himself challenges ר' יוחנן
 Maybe standing them up around the Altar is the מצוה?
 Also...
 Just because it's a משינה מסוייגה doesn't mean that כהנים בעלי מומין could enter that area?

8 The גמרא continues...
 אתמר ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי חד אמר ערבה יסוד נביאים וחד אמר ערבה מנהג נביאים ערבה argued with ר' יהושע בן לוי about whether the ceremony is יסוד נביאים, an enactment by the prophets which would require a ברכה - or, is it just a מנהג נביאים, a custom practiced by the prophets and passed on the later generations which does not require a ברכה.

8 אתמר ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי
 חד אמר ערבה יסוד נביאים
 חד אמר ערבה מנהג נביאים
 does not require ברכה
 Would require ברכה
 ר' יוחנן
 דא"ר אבהו א"ר יוחנן
 ערבה יסוד נביאים הוא
 ר' יוחנן
 משום ר' יוחנן
 א"ל בק"ת בית מדרש
 עשר נמיעות ערבה
 וניסוך המים
 הלכה למשה מסיני

Initially, the גמרא believed that ר' יוחנן is the one who said ערבה based on ר' אבהו statement.
 דא"ר אבהו א"ר יוחנן ערבה יסוד נביאים הוא

However, this seems to contradict that which what we just learnt about Reb Yochanan that the ערבה is הלכה למשה מסיני, not just a Rabbinic enactment.

9 ר' אבהו responds that it's true that ערבה is הלכה למשה מסיני - however, שכחום וחזרו ויסדום - it was forgotten by the Jews of בבל, וחזרו ויסדום, and the prophets later on reestablished them.

9 הלכה למשה מסיני ערבה is
 however,
 שכחום וחזרו ויסדום
 ר' אבהו responds...
 הלכה למשה מסיני ערבה is
 however,
 שכחום וחזרו ויסדום
 ר' אבהו said to his students in ישראל
 regarding כבא ר' יוחנן
 who arrived from Bavel
 דלכון אמרי - דלהון היא
 I thought the תורה was yours,
 but I see now it is theirs
 Meaning,
 in bavel they did not forget their learning

The גמרא then questions whether ר' יוחנן held the תורה was forgotten by the Jews of בבל because we find that ר' יוחנן said to his students in ישראל regarding רב כהנא who recently arrived from Bavel and when he saw his greatness in torah, he said - דלכון אמרי, דלהון היא

I originally thought that the תורה was yours, but I see now that it is theirs, meaning, in bavel they did not forget their learning. If so, how can ר' אבהו say that ר' יוחנן held the ערבה ceremony today is יסוד נביאים because it was forgotten.

10 The גמרא therefore retracts from its earlier answer and says that ערבה in the ביהמ"ק is a הלכה למושה מסיני. However outside of the ביהמ"ק, it is only a יסוד נביאים.

10

The גמרא therefore retracts from its earlier answer and says...

<p>IN the ביהמ"ק</p> <p>▼</p> <p>הלכה למושה מסיני</p>	<p>OUTSIDE the ביהמ"ק</p> <p>▼</p> <p>יסוד נביאים</p>
---	---

11 The גמרא quotes רב אמי's three rules about the ערבה obligation today. ערבה, צריכה שיעור, it needs to have a minimum amount of either three twigs of moist leaves, according to רב נחמן, or one branch with at least one leaf according to רב ששת.

11

רב אמי
ערבה צריכה שיעור

<p><i>רב ששת</i> Minimum of One branch with one leaf</p>	<p><i>רב נחמן</i> Minimum of Three twigs of moist leaves</p>
--	---

12 Next, אינה ניטלת אלא בפני עצמה, it is only taken by itself, and... אין אדם יוצא ידי חובתו בערבה שבלולב, you cannot fulfill the ערבה obligation with the ערבה in the לולב bundle. Although this third rule seems to be included in the second rule, we need a separate rule to teach that even if you lifted the לולב bundle a second time for the sake of the ערבה, it is still not valid since it's the ערבה from the bundle and cannot be used for the ערבה ceremony.

12

רב אמי
אינה ניטלת
אלא בפני עצמה

<p><i>רב חסדא א"ר יבמוק</i> אדם יוצא ידי חובתו בערבה שבלולב</p>	<p><i>רב אמי</i> אין אדם יוצא ידי חובתו בערבה שבלולב</p>
---	--

Even if you lifted the לולב bundle a second time for the sake of the ערבה

ורב חסדא א"ר יצחק אדם יוצא ידי חובתו בערבה שבלולב לולב רב חסדא however says that you can use the ערבה from the לולב.

- 13 וכמה שיעורה - And how many ערבות do we need?
 אמר רב נחמן ג' בדי עלין לחין
 Three branches with moist leaves
 ורב ששת אמר אפילו עלה אחד ובד אחד
 Even one small branch with one attached leaf.

***

13

וכמה שיעורה?

רב ללר   רב נחמן

אפילו עלה אחד   ג' בדי עלין לחין

ובד אחד

- 14 The גמרא presents 2 incidents that support that idea that the ערבה is a מנהג נביאים - a Rabbinic custom. רבי אלעזר בר רבי אייבו said he saw בר רבי אלעזר wave the ערבה without reciting a ברכה - because he held מנהג צדוק wave the ערבה without reciting a ברכה - because he held מנהג נביאים, it is only a custom.

14

2 incidents that support that מנהג נביאים is a ערבה

רבי אלעזר בר רבי אייבו saw...

רבי אלעזר בר רבי אלעזר
 wave the ערבה
 without reciting a ברכה

Because מנהג נביאים הוא

- 15 רב and רבי חזקיה also saw רב wave the ערבה without making a ברכה because he held מנהג נביאים הוא.

15

רב and רבי חזקיה saw...

רב
 wave the ערבה
 without reciting a ברכה

Because מנהג נביאים הוא

16 The Gemara relates another incident where רבי אלעזר observed אייבו
 בר צדוק.
 אמר אייבו הוה קאימנא קמיה דרבי אלעזר בר צדוק
 אתא לקמיה ההוא גברא
 A man came before him and said
 לי - קרייתא אית לי כרמיה אית לי זיתא אית לי
 vineyards, and olive trees and during Shemitah he paid the
 workers who hoe the crops in olives.

16
 אמר אייבו
 הוה קאימנא קמיה דרבי אלעזר בר צדוק
 אתא לקמיה ההוא גברא
 A man said to him...
 קרייתא אית לי כרמיה אית לי זיתא אית לי
 During Shemitah
 he paid the workers who hoe the crops in olives
 He asked if this was allowed
 and he told him it was not

17 He asked רבי אלעזר בר צדוק if this was allowed and he told him it
 was not. The man went to fix the situation and was praised by
 רבי אלעזר בר צדוק who said that
 כדו הויתי דיירי בארעא הדא מ' שנין - I already live here for 40 years,
 and have not seen such a
 straight man.
 The man asked what he should do - and רבי אלעזר בר צדוק said
 אפקר זיתא לחשוכיא, he should abandon the olives to the poor and
 תן פריטיא לקשקושי כרמים, pay the people hoeing from his own
 pocket.

17
 The man went to fix the situation
 and was praised by רבי אלעזר בר צדוק...
 כדו הויתי דיירי בארעא הדא מ' שנין
 ולא חמיתי בר אינש
 מהלך בארחון דתקנן כדן
 The man asked what he should do
 and רבי אלעזר בר צדוק said
 אפקר זיתא לחשוכיא
 תן פריטיא לקשקושי כרמים

18 The Gemara wonders how hoeing can be done during Shemitah
 since the פסוק says תשמטנה ונטשתה, you shall leave and forsake
 the land, during Shemitah and a ברייתא says תשמטנה means to
 not hoe and ונטשתה means do not clear out rocks.

18
 The Gemara wonders
 how hoeing can be done during Shemitah
 since the פסוק says
 תשמטנה ונטשתה
 Do not clear out rocks Do not hoe

19 The Gemara explains that there are two types of hoeing. One is סתומי פילי covering the cracks so they don't dry out and this is permitted. The other is אברויי אילני piercing the loose dirt around the trees which is forbidden.

19

There are 2 types of hoeing

2	1
אברויי אילני	סתומי פילי
Piercing loose dirt around trees	Covering the cracks
Forbidden	Permitted

20 The Gemara then cites another הלכה which רבי אייבו said in the name of רבי אלעזר בר צדוק. אל יהלך אדם בערבי שבתות יותר מג' פרסאות. A person should not travel more than three פרסאות on שבת so that he will have enough time to prepare before שבת starts. רב כהנא said this is only true when a person is traveling to his own house and, as רש"י explains, they might not have prepared food for him since they didn't know he was coming back. If someone was traveling to an inn, he may travel farther than three פרסאות because אמאי דנקיט סמיך, he relies on the food he has with him since he cannot rely on the innkeeper.

20

*רבי אייבו said
in the name of רבי אלעזר בר צדוק*

**אל יהלך אדם בערבי שבתות
יותר מג' פרסאות**

*If someone was traveling to an inn,
he may travel farther than three פרסאות
Because אמאי דנקיט סמיך*

21 Some say that רב כהנא applies this rule even when traveling to your own house and certainly when traveling to an inn. אמר רב כהנא בדידי הוה עובדא ---says this indeed happened to him and when he arrived at his destination אפילו כסא דהרסנא לא אשכחי, he did not even find small fried fish to eat. ***

21

*Some say that רב כהנא applies this rule
even when traveling to your own house*

**אמר רב כהנא בדידי הוה עובדא...
When he arrived at his destination
אפילו כסא דהרסנא לא אשכחי
He did not even find
small fried fish to eat**

